

Busca informació sobre l'Amazònia en enciclopèdies, llibres, revistes i diaris.

b) Fes una redacció i explica-hi quins espècies animals i vegetals hi ha.

La sabana apareix en forma discontinua ja sigui en la regió del riu Branco, més seca o bé en les prats inundats de Marajó. En les terres plujoses, constantment inundades, la selva de *Igapo* és difícil d'endinsar-s'hi. En els llocs sotmesos a les crescudes anuals la selva és més alta, menys tupida, i posseeix els arbres útils econòmicament: arbre del cacao i *Hevea Brasilensis*. La veritable selva s'estén sobre la terra sobre la *terra firma* i amb el sota bosc menys tupit i amb arbres gegants que arriben als 70m d'alçada, com el Castaño de Pará.

La vida animal és abundant: insectes, monos, i ocells de plomatge multicolor, caimans, peixos, tortugues i diversos peixos gegants. La insalubritat de la regió està confirmada per la mortalitat elevada deguda a la febre groga, al pian, a la leishmaniosis, a l'anquilostoma i sobretot al peludisme.

– Arbre del cacao: arbre de 5 a 7 metres d'alçada a les plantacions, i de 8 a 10 metres en estat silvestre, de petites flors blanques o rosades, que apareixen en petits raïms sobre la tija i les branques belles. El fruit és una mena de balles que reben el nom de panotxes, contenen de 30 a 40 llavors, els grans de cacao. El cacao es una plana intertropical que s'adapta gairebé a tota mena de sòl, i que necessita ombra, la diversitat dels cacaos conreats és molt gran.

El cacao es un aliment complet i un producte estimulant pel seu contingut en teobromina i en indicis de cafeïna i constitueix l'aliment bàsic de la xocolata.

- Peix torpede: peix tacat, que el seu cos està format per òrgans elèctrics. Aquest peix forma part de la família dels torpedes.

c) Coneixes algun poble indígena que visqui en aquests boscos? Esbrina com viu hi fes un resum explica'n les característiques que el defineixen.

L'estat de l'Amazones presenta el menor percentatge de població a nivell nacional amb un 0,3% aproximadament, amb un total de 55717 habitants l'any 1990. La majoria de la població es troba a Puerto Ayacucho i que la resta de població es troba en poblacions com Marao, San Carlos de Río Negro, San Fernando de Atabapo i certes poblacions indígenes Fernando disperses al llarg de l'Estat.

La població indígena el 1992 era de 43366 persones , les quals estaven distribuïdes en diversos grups ètnics dels quals els més nombrosos són els Yanomamis, els Guahibos, els Piaroa i els Yekuana.

Piaroa (jíbaros): habiten a l'Amazones, en el territori comprès entre el Pastaza, l'Amazònia i els Andes. Són famosos com a temibles caçadors de caps humans, encara que aquesta tasca s'ha anat perdent amb el temps. Els seus vestits estan fets amb l'escorça dels arbres. Es cobreixen el cap amb una espècie de casquet fet de plomes i tucan, en el que predomina el color vermell, groc, blau i negre.

Els jíbaros presenten una constitució forta. Els seus ulls, en general grans es troben enfonsats, i són negres i molt vius. Tenen el nas recte, els llavis prims, i els pòmuls sortits. El seu cabell és negre, el color de la seva pell és en general morena. Durant la celebració de les seves festes decoren la seva cara amb dibuixos negres i vermells.

Els jíbaros són molt temuts pels seus enemics per la costum de matar als presoners, tallar-li el cap, i reduir-la per formar amb ella la *tsantsa* o *chancha*. La tècnica per aconseguir aquests singulars trofeus és llarga i complicada. Consisteix en fer dos talls verticals als dos costats del coll i extreure mitjançant aquests tots els ossos del crani, conservant sencer la l'embolcall del cap i els cabells.

Els jíbaros viuen principalment de la caça i de la pesca, pel qual fan servir diversos estris, com llances, arcs i fletxes que poden arribar a fer dos metres de longitud, propulsors, xarxes, etc.

Els jíbaros no tenen idees religioses fixes, són molt supersticiosos, i temen a una espècie de dimoni, *iguanchi*, que creuen que habita en el volcà Sangay, al que li ofereixen diversos sacrificis.

d) Quins són els problemes principals de l'Amazònia?

1. La contaminació de l'atmosfera provocada pels països industrialitzats a través de la desproporcionada emissió de gasos és la principal causa del canvi climàtic i de la reducció de la capa d'ozó.
2. L'excés de producció, consum, pol·lució i residus
3. La producció d'armes químiques, biològiques i nuclears, de substàncies tòxiques i residus que és dipositada en països del Tercer Món, per exemple Union Carbide a la Índia, residus tòxics a Bangla Desh, residus radioactius a Mauritània.
4. L'apropiació intel·lectual i l'ús de coneixements ancestrals (sobre llavors, plantes medicinals i d'altres) en què es basa la biotecnologia i l'agroindústria moderna, que ens fan pagar drets de propietat. Exemples: la patent de la Sangre de Drago, de la granota epipedobatis, de diversos cultius; el robatori de gens humans del

indígenes per al projecte Genoma Humà i d'altres.

5. L'extracció i l'exportació de recursos naturals del Tercer Món, com ara petroli, minerals, fusta, recursos genètics i marins, són processos que estan destruint ecosistemes i les bases per a la supervivència dels pobles del Sud. Aquests béns són exportats sense comptar els impactes socials, culturals i ecològics. Per exemple, la petrolera TEXACO a l'Equador, la petrolera Shell a Nigèria, Freeport Mc Mo Ran a Indonèsia, la Petrolera Occidental a Colòmbia, la REPSOL a Bolívia.

6. L'ús i la degradació de les millors terres, de l'aigua i l'aire, i de l'energia humana, per a fer cultius d'exportació, en contra de la sobirania alimentària i cultural locals.

7. I no menys important que tots aquests, el deute històric degut al període colonial. Recordem els milions de morts, la quantitat de primeres matèries extretes (plata, or, cautxú, diamants...Es deia que amb la plata extreta pels indígenes de les mines de Potosí, Bolívia, es podia fer un pont creuant l'Atlàntic), l'esclavatge, les cultures exterminades, els robatoris de terres, i les societats oligàrquiques, partides i racistes que va deixar el període colonial com a llegat per a l'actualitat.

e) Busca informació d'altres llocs de la selva tropical que estiguin en perill.

Manaos: és troba al Brasil septentrional, capital de l'est de l'Amazònia, a la vora del riu Negre. Té 311.622 habitants l'origen de manaos és un fort portuguès edificat el 1699, però el 1.850 la ciutat només tenia 6.000 habitants. L'increment de la recol·lecció del suro va aportar un ràpid desenvolupament, i el 1900 tenia uns 50.000 habitants. La caiguda dels preus del suro natural a partir del 1911 va ser un cop per la ciutat, però seguís sent el principal centre comercial de l'Amazònia, fins i tot en el seu port i arriben les embarcacions marítimes, i tenen certa activitat turística. Una part de l'aglomeració es produeix a causa de les cases flotants.

